

„A vágyálmokról az ember nem beszél...”

1500 méter gyorsan ezüst-, nyolcszáz gyorsan bronzéremmel járult hozzá Risztov Éva, egyetemünk hallgatója a magyar úszósport legsikeresebb Európa-bajnoki szerepléséhez a május végi debreceni úszó Európa-bajnokságon. A magyar csapat huszonhat medállal végzett az éremtáblázat élén: 9 arany, 10 ezüst, 7 bronz. A sikerről és a mindennapokról kérdeztük úszóbajnokunkat.

■ ÖLVETI LÁSZLÓ, 2012.

A magyar úszósport történetének legjobb eredményével záruló Európa-bajnokságon vagyunk túl, melynek te is főszereplője voltál. Hogy élted meg magát a sporteseményt, és hogy érzed magad?

– Nagyon boldog vagyok, örülök, hogy része lehettem ennek a csodának, az meg külön öröm, hogy mindezt Debrecenben értük el. Ragyogó Európa-bajnokság volt, így utólag őszintén megmondom, gratulálok a szervezőknek, le a kalappal előttük, merthogy egy panaszt sem hallottam senkitől, se a versenyzőtársaktól, se a külföldiektől a versenyen kapcsolatban, úgyhogy ilyen téren is nagyon sikeres volt. Az pedig, hogy én érmet is nyertem, ez kifejezetten boldoggá tesz.

Biztosan sokan tudják, hogy az úszópályafutásodban volt egy törés, négy évig nem úsztál, utána pedig a Debreceni Sportcentrum színeiben tértél vissza.

– Igen, Debrecenben kezdtem újra az életemet, itt kezdtem el újra úszni, emellett egyetemre is ide jelentkeztem, így a sportot és a tanulást egymás mellett tudom csinálni. Az igazság az, hogy nálam a hangsúly jelen pillanatban a sporton van, nem sietek az egyetem végzésével, de törekszem arra, hogy mihamarabb lediplomázzak.

Miért pont a Debreceni Egyetemet választottad? Inkább az úszás miatt döntöttél a város mellett, vagy egyetemünk hírneve vonzott ide?

– A kettő együtt számított. Számomra mindenféleképpen szimpatikus, hogy a Debreceni Sportuszoda és az egyetem egymás mellett található, ötven méteres körzeten belül. Az időm beosztása szempontjából nagyon nagy előny, hogy nem kell utazgatni, át tudok sétálni az edzésről az órákra. Az Állam- és Jogtudományi Karon tanulok igazgatósszervező alapszakon, ahol tényleg mindenben segítenek, mint például az egyéni tanrend, ezek számomra nagyon fontos dolgok. Úgy

érezem, ezt a támogatást az első pillanattól kezdve megkapom, nem csak most, hogy jönnek a sikerek, hanem amikor idejöttem Debrecenbe, újrakezdtem mindent, még senki sem tudta, milyen eredményeim lesznek, már akkor mellettem álltak. Ők is ugyanúgy bíztak bennem, mint ahogy én is bízom, bíztam magamban.

Mesélnél arról, hogy látod magát az egyetemet, a kart, az órákat?

– Teljes mértékben meg vagyok elégedve az ÁJK-val az oktatás terén is. Az itt oktató tanárok nagyon segítőkészek, bármilyen kérdéssel fordulhatok hozzájuk, megkapom a választ, a segítséget. Elmondják, miből kell felkészülni, hol tudom beszerezni a tananyagokat, illetve előfordul, hogy tankönyvet is kapok, nem kell megvennem vagy kikölcsönöznom, használhatom őket a vizsgákra való felkészülésben. Nagyon sokat köszönhetek nekik.

Most ért véget az Európa-bajnokság, hamarosan pedig itt a londoni olimpia. Milyen lesz az idei vizsgaidőszakod? Hogyan tudod összeegyeztetni a tanulást és az úszást?

– Egyéni vizsgarenddel. Ez a félévem is aktív, ami azt jelenti, hogy vettem fel tárgyakat. Még az olimpia előtt szeretnék az egyikből levizsgázni, a többitől pedig majd utána. Szeretnék azért haladni a tanulmányaimmal is. Nagyon sokat edzek, napi hat-hét órát, így elég kevés idő jut a tanulásra, nehéz összeegyeztetni a kettőt, de törekszem rá, hogy

az egyetemen is minél jobb teljesítményt nyújtsak. Ha úgy alakulna, hogy véletlenül valamelyik tárgyam nem sikerülne, nem esem kétségbe, akkor folytatás a jövőre, de bízom benne, hogy a vizsgáimon is helyt fogok tudni állni.

Hogyan látod, milyen a hallgatói élet a Debreceni Egyetemen? Te, mint élsportoló, mennyire tudsz részt venni az egyetemi diákok mindennapjaiban?

– Az egyetemi életnek nem én vagyok a hiteles alanya, ugyanis az egyetemi bulikon nem nagyon szoktam részt venni, nem igazán tudom, hogy zajlanak, de ha van lehetőségem, elmegyek egykettőre. Kedvencem a jogászbál, azon mindig részt vettem eddig, mióta itt élek a városban. Igazából ez az egyetlen olyan buli, amelyen mindig ott vagyok, és nagyon jól szoktam magam érezni a csoporttársaimmal.

Visszatérve az olimpiára: az EB-n nagyon eredményesen úsztál 800 és 1500 méteren, gondolom, az olimpián is szeretnél ezekben a számokban jól szerepelni.

– Mindenféleképpen törekszem rá, hogy ott is jó teljesítményt nyújtsak majd.

Mi a vágyálom? Gondolom, az aranyérem, hiszen minden sportolónak az.

– A vágyálmokról az ember nem beszél, mert ha elmondjuk, akkor utána már elvárásnak tűnik, úgyhogy teljes erőbedobással készülök, aztán majd lesz, ami lesz.

Kicsit tekintsünk a távoli jövőbe is. Mi lesz az egyetem, az úszás után? Hiszen egyszer abba kell hagyni az élsportot. Utána mit tervezel?

– Remélem, mire az úszást abbahagyom, addigra az egyetemet is befejezem (nevet). Mindenféleképpen Debrecenben szeretnék maradni, itt képzelem el a továbbiakban is a jövőmet. Úgy gondolom, a diplomámmal munkát is fogok találni a városban.

Mit mondanál egy érettségiző középiskolásnak, miért érdemes a Debreceni Egyetem hallgatójának lenni, miért éri meg ide jelentkezni?

– A Debreceni Egyetemnek tizenöt kara van, sokoldalú és színvonalas a képzés, az én karon mind a jogászképzés, mind az igazgatásszervező alapszak és a közigazgatási mesterszak olyan diplomát ad, amelyel könnyen el lehet helyezkedni a munkaerőpiacon. Az oktatók nagyon segítőkészek, ráadásul az egyetem a sportéletet is támogatja, és itt nem csak az úszásra gondolok, számos más sportolási lehetőség is van.